

brummede modvilligt, mens Søsteren hvert Øjeblik fo'r hen til hende, snart for indsmigrende at betro hende sine hemmelige Planer, snart for ved et Par Smaaknubs og en alvorlig Gennemrysten at indprente hende, at hun Intet maatte fortælle om, hvad der her foregik.

Ikke des mindre var det en højst uklar Skyldbevidsthed, den Lille røbede ved Tantens uventede Tilsynekomst. Sigrid derimod blev rød som det dryppende Blod og tabte i Befippelsen en hel Haandfuld af det rene Dukketøj ned i Støvet.

„Vi leger saa godt!“ raabte hun Tanten i Møde med et af de glade Udbrud, hvormed Børn tror at kunne skjule en daarlig Samvittighed.

Fru Betty var imidlertid for optaget af egne Tanker til at mærke Noget paa Børnene. Hun gav dem blot i Forbigaaende sin sædvanlige Formaning om at passe godt paa deres Klæder og vendte dermed tilbage til Haven.

Her kom Tjenestepigen Angelica imod hende fra Havestuedøren og sagde:

„Frue! Der er en Mand derude, som gerne vil tale med Herren.“

„Han er ikke hjemme, maa du sige. — Hvad er det for Resten for en Mand?“

„Jeg kender ham ikke. Men det er vistnok